

IN DIT NUMMER:

Bijdrage van:

Astrid Kleuskens

Jan Paantjens

Frank Rockx

Theo Stehouwer

Roeland van Woerkom

Kees Groen

Ad van Teterng

Interessante info

- Raadsexkursie
- Een goed boek
- Basis spoor 2
- We leven in een grote grabbelton
- Nu gaat het er op aan komen
- Inleiding door Ad
- Verder als raadslid
- De vacaturebank

Redactie Nieuwsbrief

Kees Groen

Tel: 0165-508172

Frank Rockx

Tel: 0165-504872

Marja Koevoets

Tel: 0165-511394

E-mail:
marja.koevoets@ziggo.nl

VAN DE VOORZITTER

Beste lezers,

Formeel hebben we de zomer weer achter ons, hoewel het echt mooie weer nu pas lijkt aangebroken. In zekere zin lijkt dit ook op te gaan voor de economische omstandigheden. Vanuit veel hoeken hoor ik dat het werk aantrekt, vooral in branches waarin een sterke verbinding met Amerika is. Het geld lijkt daar weer sneller te rollen.

De zomer was op veel fronten niet wat je ervan verwachtte. Waar het gewoonlijk komkommertijd is in juli/augustus, leek het dit jaar of de wereld in brand kwam te staan. Wat voor velen in Nederland erg dichtbij kwam was de ramp met vlucht MH17 op 17 juli. Nog steeds verschijnen er rouwadvertenties als er passagiers geïdentificeerd zijn. Helaas moest ik als gevolg van deze ramp van twee vrienden afscheid nemen.

De berichten uit de Oekraïne, Gaza, Syrië en Irak brengen grote zorgen op mondiaal vlak, terwijl we nog niet zo lang geleden het idee hadden dat het een beetje vrede op aarde zou worden. Op gezondheidsgebied maak ik me serieus zorgen over de snelle verspreiding van ebola, met name omdat door het vele reizen van mensen een besmettelijke ziekte zich ongelooflijk snel kan verspreiden.

We moeten ons echter niet totaal in bezit laten nemen door slecht nieuws en mogelijke dreigingen. Het hier en nu is minstens van evenveel belang en voor

CDA Halderberge betekent dat de uitdagingen in de lokale politiek, vertegenwoordiging naar provincie en waterschappen. Voor een aantal van ons heeft dat geleid tot sollicitatiegesprekken, waarvan de uitkomst nog niet definitief is.

Ik wens jullie allen een goed politiek jaar, met prettige samenwerking binnen het CDA, maar ook met andere partijen. Laten we er samen voor gaan om de uitdagingen die voor ons liggen op te pakken.

Bij deze wil ik u er reeds op wijzen dat onze Algemene Ledenvergadering plaats zal vinden 12 november om 19.30 uur in Fidei et Arti.

Ik wens u veel leesplezier met deze nieuwsbrief,

Kees Groen

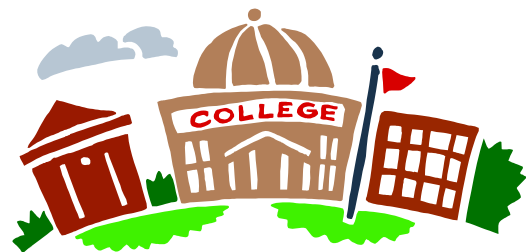
Raadsexkursie

Het jaarlijkse uitstapje van de Halderbergse gemeenteraad valt elk jaar in dezelfde week als die andere traditie: die van Prinsjesdag. Is de ene altijd de derde dinsdag in september, die andere is op vrijdag. Het organiserend drietal, waaronder ons nieuwe raadslid Theo (Stehouwer), voerde naar Oost-Brabant, waar wij twee bezoeken brachten aan resp. de Kempen-campus en ASML. De eerstgenoemde is een hele grote scholengemeenschap, die alle soorten van voortgezet onderwijs in zich herbergt en daarnaast ook diverse verenigingen onderdak biedt. De Veldhovense gemeentelijk vertegenwoordiger hield een boeiend en vlot betoog over het verloop (eerste ideeën in 1996, klaar in 2007!) van het proces (met de nodige voetangels en klemmen) tot de verwezenlijking van dit gewaagde project. De huidige rector vertelde vervolgens over de dagelijkse gang van zaken op de school, maar zijn betoog bevatte naar mijn bescheiden mening een te groot ik-gehalte wat er bij mij voor zorgde, dat ik halverwege zijn verhaal zo ongeveer afhaakte. Na een rondleiding en een perfect verzorgde lunch op dezelfde locatie stapte het hele gezelschap weer in de bus om nauwelijks een kwartiertje later te arriveren bij het immens grote bedrijf ASML. Dit bedrijf, dat ook gevestigd is in Veldhoven (en niet in Eindhoven, wat abusievelijk weleens in de pers wordt gemeld) en gelegen naast het Koningin Maxima ziekenhuis, is in nauwelijks 30 jaar van niets uitgegroeid tot marktleider in het maken van chipsmachines, die vervolgens aan allerlei grote klanten als Nokia, Samsung en Sony worden geleverd. Het is werkelijk verbluffend, wat daar in stofvrije ruimtes aan prestaties worden geleverd. Het bedrijf telt momenteel 6500! werknemers, dat 19 verschillende nationaliteiten herbergt. Dat is ook meteen het grote probleem voor dit zeer specialistische bedrijf: ze zijn voortdurend op zoek naar hoogopgeleide technici, die ze werkelijk over de hele wereld werven. En nog schreeuwt ASML om nieuwe mensen! De voorlichtster, die verrassenderwijs nog familiebanden in Gastel en Kruisland bleek te hebben, vertelde met passie en betrokkenheid over "haar" bedrijf. Toch bleek ze pas anderhalf jaar bij ASML te werken. Het geeft aan, dat het bedrijf erg tot de verbeelding spreekt. Te meer, omdat ze tijdens haar presentatie eerlijk toegaf van het technische proces nauwelijks kaas te hebben gegeten. Het tekent in ieder geval de prima sfeer in het bedrijf. Na nog een vluchtig kijkje door de ramen (bezoekers mogen de ruimtes niet betreden) gingen we aan het eind van de middag op weg naar onze laatste bestemming. Dat is traditiegetrouw een restaurant,

waar de dag uitgebreid geëvalueerd wordt. Dit jaar kwamen we uit in Huis Den Deijl. Een pittoresk gelegen etablissement, gelegen in de groene omgeving van het Bredase Mastbos. We werden allervriendelijkst ontvangen door twee dames, wat bij een niet nader genoemd raadslid een blos op de kaken bezorgde, omdat één van de dames in hem een jeugd-vriend leek te herkennen. Dit voorval was genoeg om de rest van de avond voor de nodige hilariteit te zorgen. Ach ja, de kleinste genoegens des levens kunnen heel aangenaam zijn. Overigens waren aan het eind van de avond de complimenten voor de kok, want alle disgenoten waren lovend over de kwaliteit van het opgediende voedsel. Ik begon met een traditie: ik eindig er ook mee. Nieuwe raadsleden moeten volgens goed gebruik tijdens het diner een lied ten gehore brengen. Zo ook nu: Angela Verwijs, Theo Stehouwer, Karel Roovers en onze Astrid Kleuskens brachten een eigen versie van Pierre Kartner's evergreen "Het kleine café aan de haven". Ik moet wel zeggen, dat het talent van dit viertal niet zit in de vocale hoek, maar ja, ook raadsleden kunnen niet van ALLE markten thuis zijn.

Het was al bij al een leuke en leerzame excursie, dat dan weer wel!

Frank Rockx

Van de redactie

Wat vliegt de tijd toch snel. De warme zomer ligt weer achter ons. De avonden worden langer, de dagen korter. De kachel gaat weer aan. De buitendeur, die wekenlang openstond blijft nu dicht. De herfst en winter staan voor de deur.

Dus.... nieuwsbrief 3 van deze jaargang ligt weer voor u. Onze voorzitter was deze keer zeer "schrijfactief", want hij deelt met u zijn enthousiasme voor een goed boek, gaat in zijn voorwoord in op de heftige gebeurtenissen deze zomer en doet ook een oproep of er mensen zijn, die vanaf nu onze Permanente Campagne wil of kan ondersteunen.

Ad van Tetering steekt zijn bewondering voor bomen niet onder stoelen of banken. Astrid heeft een heuse eyeopener geschreven in de vorm van moderne ruilhandel. Onder de titel We leven in een Grabbelton wijst ze u de weg in een goed gebruik vanuit vroeger tijden, dat momenteel weer in de belangstelling

staat. Ons financieel brein Roeland heeft een vervolg op Basisnet Spoor, wat de gemoederen in onze gemeente al langer bezig houdt.

Onze vast scribent Anthony Crowbars had deze keer geen inspiratie, een "writers block" zogezegd. Theo verhaalt nog verder over zijn belevenissen als nieuwbakken raadslid en valt zogezegd van de ene verbazing in de andere.

De fractievoorzitter, die vanaf 1 september j.l. 100% pensionado is verhaalt over het jaarlijkse uitstapje van de raad, wat hen deze keer in Oost-Brabant deed belanden.

Al met al weer een gevarieerd aanbod, wat u hopelijk weer het nodige leesplezier zal bezorgen. Hopelijk zien we elkaar bij de Algemene Leden Vergadering van 12 november a.s. bij Fidei et Arti in Oudenbosch

De redactie

Een reminder voor uw agenda

**Op woensdag 12 november is er een
Algemene Ledenvergadering
in Fidei et Arti te Oudenbosch.
Aanvang 19.30 uur.**

De bijdragen in deze nieuwsbrief zijn geschreven op persoonlijke titel van de respectievelijke auteurs. Hoewel de redactie de bijdragen beoordeelt op relevantie voor de nieuwsbrief neemt zij noch het CDA-Halderberge de verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bijdragen.

Een goed boek

Toen ik eind september door Nijmegen liep ontdekte ik zowaar een echte boekenwinkel. In deze tijd lijkt dat niets minder dan een anachronisme, want met de ondergang van Polare (waarin veel bekende boekhandels, zoals Donner en Gianotten waren opgegaan) waren veel gerenommeerde boekenzaken simpelweg verdwenen. Dekker v.d. Vegt in Nijmegen was echter via crowdfunding (ook weer iets van tegenwoordig J) in de lucht gebleven. Ik kon mijn geluk niet op en heb de uitgebreide selectie boeken bekeken en kon het niet laten om er met drie de deur uit te lopen. Even voor de volledigheid: De schaduw van de Wind door Carlos Ruiz Zafon, Birk van Jaap Robben (vooral vanwege de indrukwekkende meeuwenkop op het kaft), en Dorsvloer vol confetti van Franca Treur.

Omdat ik over dat laatste boek nogal veel gehoord had, ook vanwege de verfilming, was ik wel benieuwd. Op voorhand wist ik dat het over een opgroeiend meisje in een streng protestantse gemeenschap in Zeeland ging. Met dit thema kom je er in de Nederlandse literatuur nogal eens op uit dat het resultaat een forse vorm van nestbevuiling is. In een goed leesbare stijl wordt echter in het boek door de ogen van Katelijne een heldere schets gegeven van het leven binnen de boerengemeenschap op Walcheren. Centraal staat een boerengezin. Onmiskenbaar speelt daarin het strenge protestantisme een bijna allesbepalende rol. Ik zou het boek probleemloos kunnen plaatsen in de tijd van mijn eigen jeugd op Flakkee, zeg een jaar of 30-40 geleden. Hoewel ikzelf een "luchte" was en ben, kwam ik veel bij vrienden over de vloer uit de Gereformeerde Bond van de Hervormde Kerk, de Gereformeerde Gemeenten (niet te verwarren met de synodaal gereformeerden van Kuyper), de Christelijk Gereformeerde Kerk en de Vrijgemaakt Gereformeerden. Ik mocht namelijk van mijn pa niet naar de Rijksscholengemeenschap, maar moest naar de Christelijke MAVO, waar ik overigens nooit spijt van heb gehad. Bij mijn vrienden beleefde ik de sfeer, zoals exact in het boek beschreven.

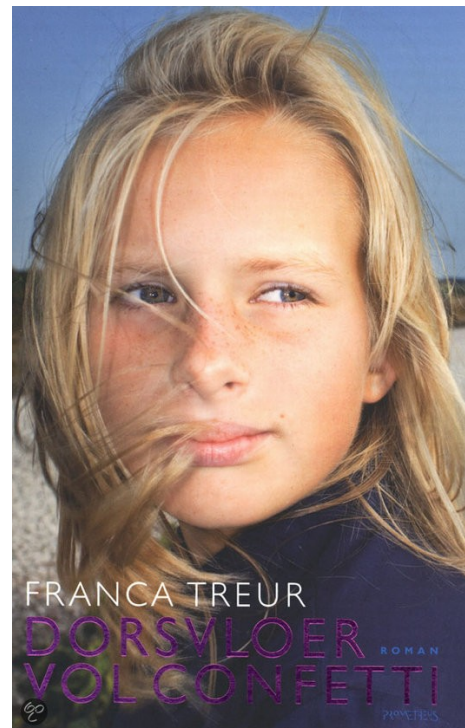
Toen Frank (Rockx) me gisteren vroeg wat nou typische kenmerken zijn van het Zeeuwse, maar ook Flakkeese, strenge protestantisme, kwamen de volgende bij me op: extreem rechtlijnig en direct, sociaal, sober, harde werkers, sociale controle.

Nu ik al weer zo'n 20 jaar in Brabant woon, kan ik me voorstellen dat het voor de meesten hier een totaal onbekende wereld is. Van carnaval en dansen kan geen sprake zijn. Zaterdagavond hoor je voor 12 uur binnen te zijn. De positie van de vrouw is abso-

luut niet zoals je die in een moderne maatschappij verwacht. Met name van de sociale controle werd ik gek, dus ik blijf in Brabant.

Diegenen die oprecht geïnteresseerd zijn om meer te weten van een gemeenschap, die ten onrechte vaak als achterlijk wordt omschreven (waar kennen we dat nog meer van?), zou ik echt aanraden dit boek eens te lezen. Je mag het ook van me lenen.

Kees Groen

Basisnet spoor (deel 2)

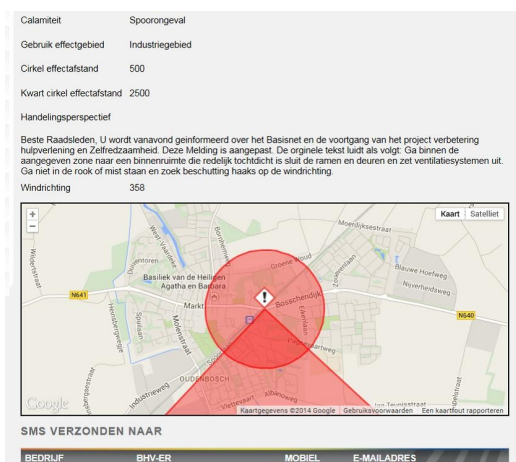
In de vorige nieuwsbrief heb ik het een en ander vertelt over het bezoek dat de landelijke Halderbergse fracties hebben gebracht aan de Tweede Kamerleden van het CDA, VVD en D66 en uiteengezet welke mogelijkheden er allemaal zijn ter compensatie c.q. vervanging van het basisnetspoor door de kern van Oudenbosch.

In deze bijdrage wil ik ingaan op de middelen die door het Ministerie van Infrastructuur en Milieu beschikbaar zijn gesteld voor het treffen van maatregelen ter verbetering van de hulpverlening en zelfredzaamheid binnen de spoorzones van de gemeenten Halderberge, Moerdijk en Roosendaal. Door de 3 gemeenten en de Veiligheidsregio is op maandag 22 september in Cultureel Centrum Fidei et Arti een gezamenlijke raadsbijeenkomst (incl. de VAG) over de stand van zaken met betrekking tot het basisnet spoor en het project "Verbeteren hulpverlening en bevorderen zelfredzaamheid Spoortraject Roosendaal-Halderberge-Moerdijk" geweest. De mogelijke maatregelen op het gebied van veiligheid, zelfredzaamheid en leefbaarheid zijn namelijk in beeld gebracht en er heeft een belevingsonderzoek plaatsgevonden. Er is een voorstel ingediend hoe de toegezegde middelen ingezet kunnen worden.

Het belevingsonderzoek is door een ingenieursbureau uitgevoerd en moest antwoord geven op de vraag hoe het basisnetspoor leeft bij de omgeving. Niet geheel onverwacht, denk ik, was er een zeer hoge respons op het onderzoek en werd er serieus meegewerkt. De conclusie van het onderzoek was dat van de omwonenden 80% tevreden tot zeer tevreden is met de omgeving en er weinig verhuisplannen zijn onder de ondervraagden. De komst van Basisnet 'leeft' in hoge mate en werd bijvoorbeeld ten opzichte van criminaliteit en verkeer veruit als grootste zorgpunt gezien. Tevens kwam naar voren dat men actief wil meedenken over eigen positie en over eigen acties.

Er is door het Rijk een aantal miljoen toegezegd om te investeren in de veiligheid en de zelfredzaamheid. Omdat een paar miljoen voor het hele traject Moerdijk-Halderberge-Rosendaal niet bijzonder veel is, richten de maatregelen zich niet zozeer op het voorkomen van schade door bijvoorbeeld een omlegging of ondertunneling, maar vooral op de goedkopere eenvoudige ingrepen die mensen de tijd geven om weg te komen. Hierbij moet men denken aan de volgende maatregelen:

- **Goede alarmering:** Tijdens de bijeenkomst kreeg iedereen een test-sms waarin gewaarschuwd werd dat er een ongeluk had plaatsgevonden op het spoor en ik me bevond in de gevarezone met het advies mezelf in veiligheid te brengen binnenshuis (zie plaatje).
- **Keerwanden:** Bij de vloeistofkeerwanden moet je niet denken aan hoge muren maar een opstaand randje langs het spoor welke vloeistof welke over de grond van het spoor afstroomt moet tegenhouden en moet voorkomen dat het de tuinen en huizen langs het spoor instroomt.
- **Vluchtroutes:** Het idee hierbij is, dat als men vlucht men een vluchtroute kan nemen die van het spoor wegleidt en niet er naartoe. Om dit overal te realiseren zal men situationeel aanpassingen in de omgeving moeten aanbrengen.
- **Bestrijdbaarheid:** Dit gaat over blusvoorzieningen, bereikbaarheid in de kernen voor hulpverlening en de plannen die bij de bestrijding horen. Door optimalisatie hiervan kan men de bestrijding verbeteren met als gevolg minder schade en een sneller sein veilig.
- **Waterhuishouding en riolering:** Dit aspect betreft het voorkomen dat gif en brandbare vloeistoffen in combinatie met bluswater zich via de sloten en rioleringen verspreiden verder de kern in door het aanpassen van de infrastructuur en aanbrengen van sluiters.
- **Ruimtelijke ordeningen:** Het inrichten van bestemmingsplannen door bijvoorbeeld het uitsluiten van gevoelige activiteiten in nabijheid van het spoor.

In de vorige bijdrage heb ik een vijftal gebieden benoemd, waarop je kunt inzetten om de gevolgen van basisnet te verminderen. Dat waren: alternatieve routes, alternatieve transporttypen, efficiënter gebruik van het spoor, voorkomen overlast en vergroten veiligheid en verlaging van de impact. De maatregelen zoals hierboven genoemd vallen onder het kopje Voorkomen overlast en Vergroten veiligheid. Het zijn natuurlijk goede maatregelen, hoewel je je ook kunt afvragen of dit ook standaard al niet van toepassing zou moeten zijn als je een spoorlijn hebt waar, ook nu, gevaarlijke stoffen over vervoerd worden. Het is één stap van meerdere, die we de komende jaren moeten nemen om een veilige omgeving te garanderen, hopelijk met minder transportbewegingen dan de 50.000 die ze ons nu voorspiege-

len. Het hele gebeuren rond de 380kV leiding, waarbij een eerste traject langs Oud Gastel nu één keer heel anders wordt geeft maar weer eens aan dat, ondanks dat ze dat wel roepen, beslissingen over de toekomst niet in beton gegoten zijn.

De gemeente Halderberge heeft op haar website een aparte pagina gewijd aan het basisnet. Hier is ook de volledige presentatie te vinden, die is gegeven aan de gezamenlijke raden, als ook een aantal andere documenten. In de link kun je op chronologische volgorde de acties van de gemeente Halderberge vinden http://www.halderberge.nl/58392/Chronologisch_overzicht_Basisnet_spoor.

Roeland van Woerkom

We leven in een grote grabbelton

Of het nou gaat om kennis, spullen, eten, transport, huizen en ruimtes en nog veel meer; er is genoeg. Door nieuwe technologieën en de snelle groei van de deeleconomie, wordt het steeds sneller mogelijk van deze overvloed gebruikt te maken. Door te delen en door te herverdelen. Dat heeft veel voordelen. Zoals lagere kosten minder verspilling en meer verbondenheid tussen mensen.

Delen is een zeer belangrijk onderdeel in de geschiedenis van de mensheid. Er wordt zelfs beweerd dat door het delen van voedsel werd verzekerd dat iedereen genoeg te eten had en dat het menselijk ras kon voortbestaan in de oertijd. In de huidige tijd krijgt de deeleconomie een enorme versnelling door internet.

Onze oude economie ging uit van een schaarstemodel. We zijn vergeten dat economie een sociale wetenschap is. Het gaat om mensen en niet om dingen. Wel zijn de dingen de verbindende factor. Wij zijn er aan gewend geraakt dat we waarde vertalen naar geld. Delen van kennis, delen van 'macht', delen van goederen vanuit onbaatzuchtigheid en zonder verwachtingspatronen kan tot mooie ontmoetingen en ervaringen leiden. Een verrijking.

Delen
=
VERBINDEN

Niets nieuws onder de zon

De deeleconomie omschreven we vroeger als naoberschap. Samen delen om elkaar te helpen overleven. De een had een paard, de ander een wagen. De een had tijd, de ander kinderen waarop gepast moest worden. Door individualisering en professionalisering werd het steeds gewoner om jezelf te redden. In de huidige tijd gaat deeleconomie het over elkaar helpen om aangenaam te wonen, te werken en te leven. Nieuwe communicatiemiddelen ondersteunen de verbindingen. Gedeelde verantwoordelijkheid, gelijkwaardigheid, wederzijds vertrouwen, talenteninzet en wederkerigheid zijn de nieuwe ongeschreven regels.

Mooie voorbeelden

Thuis afgehaald: Zin in een gezonde warme maaltijd maar geen tijd. Via dit platform kun je bij iemand aan huis een

maaltijd gereed laten maken of een portie van de dag meekrijgen. Ook mogelijk in Bosschenhoofd.

Een grabbelton: Zet bij je deur een grabbelton en stop daar spullen in die je niet meer gebruikt. Laat gasten iets uitzoeken bij het afscheid.

Free Library: her en der kom je al kastjes met boeken tegen om te ruilen of te lenen.

En voor de dames: een kledingruilfeest. Neem allemaal een vuilniszak vol kleding mee en kijk wat voor mooie combi's er te maken zijn.

Couchsurfing: reizen over de wereld van bank naar bank. Of nodig iemand uit om bij jou op de bank te komen slapen. Mooie ontmoetingen staan je te wachten!

#DurftevrAGEN : allerlei oproepen via Twitter leiden tot mooie oplossingen. Een startende ondernemer heeft bijvoorbeeld haar kantoor ingericht door vragen te stellen op Twitter. Zomaar even de tijdlijn van dit moment: "Heeft iemand interessante foto's van Rusland vroeger en nu?", "Welke ambtenaar was op wat voor manier dan ook betrokken bij de onafhankelijkheid van Suriname in 1975?", "Het lastpak collectief zoekt een nieuwe plek. Misschien kun jij ze helpen?", "Wie speelt er in een fanfareband en komt 11 okt de DiaBeatit Runners aanmoedigen?."

Het oude vertrouwde delen werkt alleen als je degenen aan wie je iets uitleent volledig vertrouwd. Binnen de "nieuwe deeleconomie" zorgen de bedrijven achter de slimme programma's voor vertrouwen en zekerheid. Bijvoorbeeld door te verzekeren of door het opbouwen van een reputatie. Je gaat geen chinees afhaken in een restaurant, maar een portie vers bereid voedsel van een (Chinees) buur. Is het niet naar wens gewenst dan kun je dat gewoon aangeven op de website en kunnen anderen dat weer lezen.

Samen kunnen we veel bereiken

Verbindingen ontstaan, over participatie gesproken. Enkele steden in Nederland zijn op weg om de eerste deelstad van Europa te worden. Nijmegen timmert hard aan de weg, er worden bijeenkomsten georganiseerd, er is een deelwinkel. Van en door mensen gecreëerd, vanuit het niets. Mensen maken verlanglijstjes en melden initiatieven, helpers/gevers kunnen zich melden. En ook ondernemers doen mee. Bij de organisatie van een evenement wilde men reclameborden maken om het evenement aan te kondigen. De lokale Albert Heijn printte vervolgens op al zijn kassabonnen de aankondiging.

Ook in Halderberge?

Ja, zeker ook in Halderberge wordt er al volop mee gedaan aan de deeleconomie. Kunnen we hier nog meer mee doen?, Jazeker!. De deeleconomie kan

bijdragen aan het gemeentebestuur. We kunnen in kaart brengen wat onze waarden zijn, de overvloed van Halderberge en wat is ons verlanglijstje. Vervolgens kun je op zoek gaan naar de vragers en de delers. Zeker nu we weer een bezuinigingsronde voor de boeg hebben kunnen dit initiatieven zijn, waarbij zonder middelen veel bereikt kan worden.

Bijvoorbeeld de nieuwjaarsreceptie van de gemeente. Geld hebben we er niet voor, maar wat hebben we wel en laten we een verlanglijstje maken van wat we tekort komen. Maak dit kenbaar en kijk hoeveel mensen willen delen om toch een nieuwjaarsreceptie in onze gemeente te houden. Wat is dit een mooie manier om vanuit de participatiegedachte 2015 in te gaan.

Wil jij ook meebouwen?

Ik ben geïnspireerd geraakt door Nils Roemen, bij een evenement was hij één van de gastsprekers. Nils maakt geen offertes en vraagt geen geld. Hij spreekt af dat hij komt als hij denkt iets te brengen te hebben. Vervolgens mag de andere partij de waarde achteraf bepalen. Ik heb veel voorbeelden en delen van zijn verhalen in dit artikel gebruikt. Dit kan, want hij heeft vanuit de deelgedachte met delers een magazine geschreven en laten drukken. De totstandkoming van het magazine is bijna zonder geld gerealiseerd, doneren mag overigens nog steeds. Dit magazine heeft een copyleft: Je mag alles verspreiden als je dat wilt. Leuk als je de bron benoemd maar niet verplicht. Ik heb 1 magazine in mijn bezit, ik heb het gelezen. Durf te vragen dat je dit exemplaar graag wilt lezen en ik geef het je met veel plezier.

Quote van Nils Roemen: "De wereld is één grote grabbelton we moeten alleen nog leren grabbelen".

Ben jij ook geïnspireerd kijk op deze website voor meer info en alle handige websites die het delen ondersteunen: www.erisgenoeeg.com

Er is genoeg!

Astrid Kleuskens

Nu gaat het er op aan komen!

Je merkt het vooral in de media, maar natuurlijk ook gewoon in het dagelijkse leven: de verandering in de zorg, op het gebied van jeugd en participatie (werk en inkomen) leeft! Waar in het verleden nog redelijk abstract zaken verwoord werden volgt nu de meer concrete uitwerking. Zoals ik al vaker gezegd heb, als je de fundering ziet en een tekening bekijkt heb je nog niet altijd een indruk hoe ruim of klein de kamertjes zullen zijn. Die beleving krijg je pas als de muren opgetrokken zijn en je in de nieuw gebouwde kamer staat. In die fase zitten we nu en je merkt dat de media daarop inspelen. Ik kan niet anders zeggen dan dat ik dat wel logisch vind. We kennen allemaal wel iemand die veel zorg nodig heeft, die mantelzorger is of die een zoon of dochter heeft met een behoefte aan speciale aandacht. Dan heb ik het in deze tijden nog niet eens over de inwoners van West Brabant die door economische ontwikkelingen hun baan bij Philip Morris, Philips of Tetrapak zijn kwijt geraakt en straks "geactiveerd" moeten worden of van wie een tegenprestatie verwacht gaat worden (?).

Ik merk nu zelf ook bij b.v. door de inkoop dat de onrust toe gaat nemen. Ik heb al vaker gezegd dat ik echt denk dat we het als gemeente beter kunnen dan dat het in het verleden geregeld was. Alleen hadden we echt meer tijd en meer geld moeten krijgen. Om een voorbeeld te noemen: de budgetten voor jeugdzorg zijn gebaseerd op de kengetallen uit 2012. Als we bij het ministerie vragen om die getallen, krijgen we ze helaas niet. Voor ons als gemeentes dus lastig om nu op te sturen. Maar bepaalde delen van het budget gaan bijna één op één (met een kleine correctie) door naar de zorginstelling. Wat blijkt echter? Voor die zorginstelling is dat te weinig. Want in 2013 en 2014 is het budget gestegen (ten opzichte van 2012 met 10, 15 of 20 %). Dat geld krijgen wij niet en dus ook de zorginstelling niet. Waarop die instelling logisch reageert dat het budget te weinig is.

Een ander signaal is dat medewerkers van zorginstellingen nu natuurlijk de gevolgen gaan ondervinden van de aanbesteding van die zorg. Waar b.v. in het verleden nog gedacht werd "we maken nog wel kans om dat gegund te krijgen" wordt nu geleidelijk aan duidelijker hoe het wellicht uit gaat pakken. Dit is voor die medewerker een gigantische onzekerheid maar ook voor de instelling of burger die die zorg moet ontvangen. Natuurlijk is er continuïteit van zorg, maar ik krijg ook telefoontjes van, zeg maar, de zorgbegeleider van een school, die aangeeft dat zij afspraken wil maken voor volgend jaar (2015) met het school maatschappelijk werk (SMW). Maar deze

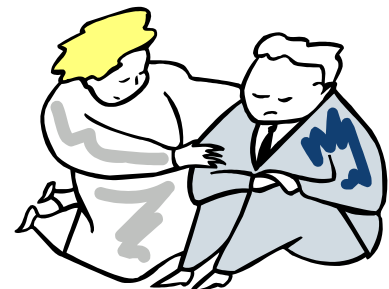
SMW-medewerker zegt, terecht, (nog) geen afspraken te kunnen maken. En daar heeft zij gelijk in. Want dat hebben we straks anders geregeld. De zorg voor de scholen gaat niet verloren maar het wordt wel anders en misschien (hoewel we dat proberen te voorkomen) wel met andere personen.

Ook rechtstreeks naar onze burgers is er natuurlijk onzekerheid. Ook hier geldt continuïteit van zorg maar als ik nu nog geen zorg nodig heb en volgend jaar wel, wat kan ik dan verwachten? Moet dan inderdaad mijn man/vrouw/kinderen/buren dat maar op gaan lossen? En hoe werkt dan zo'n wijkteam? Kan ik dat financieel allemaal nog wel behappen? Wat wordt mijn eigen bijdrage als ik zo'n voorziening/hulp nodig heb of als ik toch naar een verzorgingshuis moet/wil? Ik kan daar nog veel van die onzekerheden achter zetten, maar daar worden we niet wijzer van. Waar we wel wijzer van worden zijn de antwoorden op deze vragen. Ik ga er vanuit dat we deze antwoorden binnen een aantal maanden kunnen geven. Maar dan is het zaak om het ook goed onder de aandacht te brengen van onze burgers. Want wat lastig is, is dat onze burgers nu via de media beelden voorgeschoteld krijgen waar je niet vrolijk van wordt en dat wij eerst dat beeld moeten proberen te vervangen door het meer reële beeld en dat gaat nog niet mee vallen.

Tevens realiseer ik me dat er ook in de toekomst dingen verkeerd zullen gaan. Dat heeft niet met beelden te maken dat is dan gewoon niet goed! Tevens zullen er ook mensen ontevreden zijn omdat hun verwachting niet uitkomt en ze iets anders krijgen dan ze hadden gehoopt. En helaas zullen er ook mensen zijn die door alle veranderingen hun baan kwijt raken. Dat is dan weer een extra zorg bovenop alle anderen. Maar dat onze "zorgwereld" er over 3 jaar anders uit ziet dan nu zijn we allemaal al van wel overtuigd.

De fundering staat, de muren zijn opgetrokken, het dak zit erop. Maar welke gordijnen, vloerbedekking, keuken en badkamer krijgen we erin? Welke sfeer straalt ons zorghuis straks uit? Ik ben met u erg benieuwd!

Jan Paantjens

Inleiding door Ad

Op het moment dat mij gevraagd wordt om een stukje te schrijven voor onze nieuwsbrief zijn we weer net gestart met het politieke jaar. Ik kan momenteel voor mij geen interessante onderwerpen uit de commissie Beheer en Ontwikkeling melden. Andere jaren schrijf ik meestal een stukje over de fietstocht en de barbecue. Deze terugblik staat al op de website en die kun je daar vinden. De wijziging van het tracé van de 380 kV is momenteel een hot item, maar ik kan momenteel niet meer melden dan er in de pers is geschreven.

De informatieavond van dinsdag 23 oktober trok veel belangstelling van zowel mensen die er direct mee te maken krijgen, alsmede lokale politici. Allen waren zeer verbaasd hoe de Rijksoverheid de lagere overheden informeert, of beter gezegd niet informeert. Woorden als schandig, onbetrouwbaar en ongepast waren woorden die veel werden gebruikt en werden uitgesproken tegen de mensen die de slechte boodschap kwamen brengen. Hierover is het laatste woord nog niet gesproken.

Over basisnet spoor en de gevolgen daarvan heeft Roeland in de vorige en deze nieuwsbrief ons geïnformeerd. Het bestemmingsplan buitengebied wordt momenteel geëvalueerd en daarover zal ik jullie in een latere editie van de nieuwsbrief informeren. De rondweg komt in uitvoering, de spoortunnel is in aanbouw; het startschot is gegeven. Kunstgrasvelden zijn aangelegd en de reacties zijn alleen maar positief. Dat er niets gebeurt is zeker niet het geval, maar om daarover een interessant stuk te schrijven lukt me even niet. Daarom iets heel anders van mij, wat jullie normaliter niet van mij gewend zijn.

BOMEN

Op de een of andere manier heb ik iets met bomen en volgens mij hebben de meeste mensen wel iets met bomen. Zo zijn er vele spreekwoorden en gezegden, waarin het woord boom wordt genoemd. Enkele voorbeelden daarvan zijn:

- Ik heb zitten bomen met hem;
- Oude bomen moet je niet verplanten;
- Door de bomen het bos niet meer zien;
- Bomen ontmoeten elkaar;
- Een boom van een vent;
- De kat uit de boom kijken;
- Een boom over iets opzetten;
- De appel valt niet ver van de boom;
- Boompje groot, plantertje dood;
- Voor boom staan.

Iedere lezer kan er zeker nog wel enkele bij verzinnen, die betrekking hebben op een deel van de boom. Daar kun je denken aan “takkenwrijf”, “eikel” of “met wortel en tak uitroeien”.

Als je goed naar deze spreekwoorden kijkt, merk je dat het woord “boom” iets majestueus in zich heeft. Een boom is niet zomaar iets wat je weg kunt denken en waar je niet zomaar omheen kunt. Nu is de ene boom de andere niet, maar dat geldt ook in werkelijkheid. Een eik is een heel andere boom dan een lijsterbes. Een eik kan honderden jaren oud worden en een lijsterbes is al na 20 jaar oud en versleten. Zo is de zomereik een echte inheemse boom die voor vele kleine organismen zoals vogels, eekhoorns enz. de benodigde beschutting en voeding biedt. Dit in tegenstelling tot de Amerikaanse eik, die geïmporteerd is en niet ouder wordt dan hooguit 50 jaar en waar andere organismen nauwelijks gelukkig van worden. Ik wil dat zeker niet doortrekken naar de mens, al wordt dat door sommige politici regelmatig wel gedaan.

Dat ik iets heb met bomen, kun je ook wel zien rondom mijn boerderijtje waar zeker een 50-tal bomen staan. Enkele bomen, die al door mijn ouders zijn geplant en eigenlijk de meeste waarde voor mij hebben. Zo staat er nog een hele oude notenboom, waarvan de noten klein zijn en eigenlijk geen noemenswaardige vruchten voortbrengt. Toch zal ik proberen deze boom te koesteren en te onderhouden, zoals dat hoort. Een boom met geschiedenis, waar ik als klein kind al in klom om de noten er uit te halen. Zo staat er in mijn tuin een enorme treurwilg, die zeker twee keer zo groot is als die oude notenboom. Toch heb ik voor deze boom veel minder ontzag. De boom is in enkele jaren zo groot gegroeid, dat ik hem ieder jaar flink moet snoeien. Tot overmaat van ramp laat hij ieder jaar wel een aanhanger vol met takken vallen, die ik weer moet verzamelen en afvoeren. Eigenlijk een k... boom.

Onlangs ben ik naar de inloopavond geweest van de provincie, waar de reconstructie van de provinciale weg van Rijksweg A17 tot de rotonde van Oudenbosch werd gepresenteerd. In mijn ogen een prima plan, waarbij getracht wordt de veiligheid te verbeteren door de aanleg van vrij liggende fietspaden en

een parallelweg voor aangrenzende woningen. Ik had alleen moeite met het feit dat de bestaande bomen niet vervangen gaan worden. Weliswaar waren de bestaande bomen bijna allemaal in slechte conditie, maar het kan niet zo zijn, dat er zomaar ca. 200 laanbomen verdwijnen uit Halderberge zonder dat daarvoor iets terugkomt. Ik zal er dan ook de komende tijd op aandringen dat de verplichte herplantplicht in Halderberge wordt uitgevoerd. Ik zie zeker kansen om de doorgaande route door Oudenbosch groener in te vullen en een gedeelte van deze investering door de provincie te laten invullen.

Dat het bomenonderhoud leeft binnen de gemeente Halderberge is bekend. Regelmatig word ik aangesproken door burgers die zich zorgen maken over het bomenbestand in Halderberge. Aan de Goudbloemsedijk vallen de iepen bij bosjes om, de iepen langs de provinciale weg van Etten-Leur tot Oudenbosch zijn meer dood dan levend en de bomen langs de Oudlandweg doen het niet veel beter.

Verbazingwekkend is het dan hoe goed de iepen het doen langs de Bornhemweg en de essen in de Hoevense Beemden. Je kunt je afvragen hoe dit verschil

zo groot kan zijn. Voor mij als kenner zeker niet verwonderlijk, maar dat dit niet wordt opgepakt is onbegrijpelijk.

Nu is het ambtelijk apparaat volop aan de gang om een prachtig landschapsbeleidsplan op te stellen. Dat gaat vast goed komen, maar of er een kentering komt en het bomenbestand de komende jaren van betere kwaliteit zal zijn betwijfel ik. De bezuinigingen zullen wel weer de schuld krijgen, wat naar mijn mening helemaal niet hoeft. Door voldoende creativiteit en het bij elkaar harken van middelen ben ik ervan overtuigd dat hier kansen liggen. Ik zal er in ieder met verschillende mensen over gaan bomen en de kat niet uit de boom kijken!

“De boom” moet in iedere ruimtelijk plannetje een plaats krijgen om onze groene gemeente nog leefbaarder te maken.

Ad van Tetering.

Verder als raadslid

Eén van de zaken waar je als raadslid voor het CDA niet voor wordt uitgenodigd, maar je blijkbaar gewoon moet doen, is een artikel schrijven voor en in de NIEUWSBRIEF.

Dat snap ik wel en is natuurlijk ook heel nuttig. Je wordt toch gedwongen na te denken om een artikel te schrijven over de dingen die je belangrijk vindt.

Mijn vorige artikel (dat was ook mijn 1^e) ging over de route die je bewandelt om raadslid te worden. In dit artikel wil ik de lezer meenemen in een aantal zaken, die me als raadslid de eerste maanden zijn opgevallen en die ik wil delen.

Allereerst de financiën van onze gemeente. Denk je net voor het zomerreces een sluitende meerjarenbegroting te hebben goedgekeurd waar we een aantal jaren mee vooruit kunnen en blijkbaar hiermee onze financiën onder controle hebben, blijken er toch nog wat aardige financiële tegenvallers te zijn. De eerste gedachte die dan opkomt is: hadden de verantwoordelijke ambtenaren dat niet een paar maanden eerder zien aankomen?

Deze week hebben we daar wat meer uitleg over gekregen. Tja, sommige tegenvallers waren wellicht te voorzien geweest, andere weer niet. Als gemeenteraad wordt je daarmee toch behoorlijk voor het blok gezet. Onze ambtenaren zijn hiermee, om zo maar te zeggen “van de straat” en zijn druk in de weer met

voorstellen om de financiën weer onder controle te krijgen.

Als raadslid en natuurlijk als CDA (steun)fractie moeten we straks keuzes hierin gaan maken. We moeten ons er op voorbereiden dat er minder populaire keuzes gemaakt moeten worden.

Een volgend punt dat ik wil delen en wat me als raadslid bijzonder opgevallen is, is het feit dat uit een rapport van de rekenkamer naar voren is gekomen (en dan maak ik het niet al te ingewikkeld voor mezelf) dat de raad ten aanzien van de “decentralisaties”, die worden voorbereid en na 1 januari 2015 uitgevoerd gaan worden, actiever zou moeten zijn in het stellen van kaders aan de hand waarvan het college plannen kan gaan uitwerken. Nu is het met de decentralisaties allemaal nogal snel opgelegd door Den Haag, dus daar zou wellicht weer een excuus te vinden zijn, maar toch.

Het is toch een belangrijk signaal van de rekenkamer en dat moeten we als raad gaan oppakken. In het algemeen en om maar simpel te zeggen: raad kom eens uit de stoel en ga actief bij voorkomende onderwerpen tijdig aan de gang en geef het college kaders mee aan de hand waarmee ze aan de slag kunnen. Een groot voordeel is dat je nadien aan de hand van de gestelde kaders de uitkomsten kan toetsen.

De raad heeft dit nu onderkend: een werkgroep uit de raad is hiermee aan de slag om te kijken hoe we hier in de toekomst mee om kunnen gaan.

Van deze 2 voorgaande issues kan worden gezegd: wordt vervolgd.

(Zo, dan heb ik misschien weer de aanzet voor een volgend artikel).

Ook als raadslid kun je niet “van alle markten thuis zijn” zo luidt het gezegde. Maar je wordt met heel veel diversiteit geconfronteerd. Kennis opdoen en je laten informeren is daarbij het motto.

Zo blijkt TenneT het hoogspanningstraject, waar door veel partijen al vele jaren lang over wordt gesproken, plotseling te veranderen. Het is een soort van overval voor onze gemeente en daar gaan we als raadsfractie ook iets van vinden natuurlijk.

Kennis opdoen, je laten informeren, maar ook keuzes maken in de partijen die je wilt bezoeken en de onderwerpen.

Het was interessant om mee te maken hoe onze politie in het weekend op de zaterdagavond omgaat met de horeca-perikelen in Halderberge. Het is goed om te horen hoe de wijkagent (in dit geval uit mijn eigen wijk) zijn werk doet en ook resultaten boekt.

De open dag van de WVS was heel interessant. De dag was ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan. Ze doen geweldig werk voor de sociale werkvoorziening in West-Brabant. Ze werken voor 9 gemeentes waaronder Halderberge. Ze lieten zien op welke gebieden de werknemers ingezet kunnen worden en hoe veelzijdig ze zijn.

Om maar een voorbeeld te noemen; ik weet nu op welke manier de wielmpjes onder de winkelmandjes van AH terecht komen. Kortom: geweldig werk. Door de verandering die onze landelijke overheid voorstaat dreigt deze vorm van sociale werkvoorziening op een gegeven moment te verdwijnen.

Een ander bezoek waar mijn interesse naar uitging deze periode was de GGD. Als raad zijn we nog voor het zomerreces uitgebreid geïnformeerd over de GGD als organisatie en wat ze voor ons in het algemeen en in het bijzonder voor Halderberge kunnen betekenen.

In dit bezoek zijn we meer geïnformeerd over de praktijkwerking van een aantal afdelingen van de GGD.

Zo is ons uitgelegd hoe het meldpunt werkt en werd in cases getoond hoe de GGD omgaat met bepaalde huishoudelijke situaties. In de cases ging het ondermeer over mensen, die moeilijk contact leggen met anderen en in een zwaar vervuilde woning wonen.

De betrokkenheid van de GGD bij ziektes en infecties is uitgebreid aan de orde geweest.

Ook de betrokkenheid bij de zorg voor kinderen en jongeren in een bijzondere situatie is uitgelegd en aan de hand van 3 cases verduidelijkt.

Door deze informatie-momenten van de GGD wordt er toch meer duidelijk over het werk dat ze doen en wat deze organisatie betekent voor onze samenleving.

Tot dit moment wil ik de lezer meenemen in mijn verdere ervaring als raadslid en de dingen die mij speciaal opvielen de afgelopen maanden.

Theo Stehouwer

C D A

CDA
HALDERBERGE

Kees
GroenVoorzitter
Tel:0165-508172

Franklin Elgin
Secretaris
tel: 0165-630565
e-mailadres:
secretariaatcdahal-
derberge@gmail.com

Peter de Jong
Penningmeester
tel. 0165-320506

Harry van Mechelen
Bestuurslid
tel. 065-504661

C

D

A

De vacaturebank van CDA Halderberge

Zoals velen van u weten vinden er nogal veel activiteiten plaats vanuit CDA Halderberge. In het jaar van de gemeenteraadsverkiezingen bereikt dat meestal zijn climax tijdens de campagne om zoveel mogelijk onder de aandacht van de Halderburgers te komen. De verschillende activiteiten worden echter vaak min of meer op zichzelf staand georganiseerd door de fractie, het bestuur, of gecoördineerd vanuit 1 of 2 personen, zoals de website of de campagne voor de gemeenteraadsverkiezing, waarbij indien nodig of gewenst ondersteuning van anderen gevraagd wordt.

Vanuit een discussie gevoerd door fractie, wethouder en bestuur kwamen we tot het besluit om een commissie samen te stellen die als taak heeft een "permanente campagne" te coördineren, waarin bovenstaande activiteiten ook meegenomen worden. Uiteraard kan deze commissie vrijelijk gebruik maken van alle kennis en ervaring die er binnen CDA Halderberge of daarbuiten beschikbaar is.

Zowel uit de fractie als uit het bestuur zal er één persoon deel uitmaken van de commissie. Daarnaast zouden we graag minstens één en liefst twee andere leden in de commissie hebben. Bij deze dus de oproep om u aan te melden. Er zijn veel leuke dingen te doen; de truc is om ze zo goed mogelijk af te stemmen en er optimaal gebruik van te maken.

Opgeven kan bij Frank Rockx (frankrockx@hotmail.com of 06 44451077) of Kees Groen (kees.groen@kinesis-pharma.com of 06 53648230)

Website en social media

We realiseren ons dat zonder website en aanwezigheid op de social media je eigenlijk niet op de kaart staat en dus niet gevonden en gekend wordt. Tot nu toe werd door Astrid Kleuskens zorg gedragen voor de website en de social media. Omdat Astrid sinds maart deel uitmaakt van onze gemeenteraadsfractie is het tijd om iemand te zoeken die de taken rond website en social media van Astrid kan overnemen. We denken daarbij met name aan personen, die thuis zijn in het gebruik van deze communicatiemiddelen, bijvoorbeeld ook met het koppelen van website aan Twitter, LinkedIn en Facebook. Welke (beetje) wizzkid wil ons hierin ondersteunen? Aan leeftijdsdiscriminatie doen we niet, dus iedereen tussen de 0 en 100+ is uitgenodigd om te reageren. Als u interesse heeft om dit op zich te nemen, dan graag contact opnemen met Astrid Kleuskens (a.kleuskens2@kpnplanet.nl of 06 39012479)

